

VY SAMI SI ZA TO MŮŽETE - POHŘBILI JSTE UKRAJINU! NAZNAČIL LAVROV RŮZNÝM ŠÍLENÝM BLINKENŮM, FIALŮM, HEGERŮM, NAŘŮM A DALŠÍM VÁLEČNÝM ŠTVÁČŮM. Lavrov prohlásil, že geografické cíle Ruské armády se vzhledem k dodávkám amerických raketových komplexů dlouhého doletu Ukrajině podstatně rozšířily a Rusko proto bude muset obsadit ovela větší území Ukrajiny, než bylo původně plánováno!

- CZ24 News | 22. července 2022

RUSKO: Ruský ministr zahraničí Sergej Lavrov poskytl ve středu exkluzivní rozhovor [1] šéfredaktorce ruské televize RT Margaritě Simonjanovové a mluvil se primárně o Speciální vojenské operaci na Ukrajině. Zásadním zlomem v celém rozhovoru byla ta část, kde Lavrov hovořil o tom, že geografické cíle spec-operace Ruské armády na Ukrajině se od 24. února tohoto roku zásadně změnily, a to v důsledku toho, že USA začaly Kyjevu poskytovat vojenské raketové komplexy dlouhého doletu, které mohou ohrozit nejen separatistická území na Ukrajině s převážně ruským obyvatelstvem, ale i samotné kontinentální Rusko.

Z tohoto důvodu se podle Lavrova geografické cíle Ruské armády změnily a cílem operace na Ukrajině už tak není jenom Doněcká a Luhanská oblast, ale přibyla k ní i Chersonská a Záporožská oblast, které se odtrhnou od Ukrajiny, a to není všechno. Rusko bude podle Lavrova nuceno v obsazování dalších území pokračovat, protože Moskva nemůže tolerovat, aby Zelenský nebo jiný vůdce, který Zelenského v Kyjevě nahradí, ohrožoval raketami dlouhého doletu Rusko anebo odtržená území s ruským etnickým obyvatelstvem na Ukrajině.

Čím déle bude Ukrajina bojovat, tím více území natrvalo ztratí

Ano, tímto je oficiálně potvrzena informace Aeronetu, kterou jsme přinesli už před několika měsíci, že Rusko plánuje obsadit mnohem větší části Ukrajiny podle etnického klíče, který bude znamenat odříznutí Ukrajiny od Azovského i Černého moře a odsunutí Ukrajiny na pravý (západní) břeh Dněpru a na jihu dokonce daleko od západního břehu Dněpru. **Ukrajina bude postupně své raketové komplexy odsunovat na západ, až nakonec skončí na pozicích na Západní Ukrajině, v okolí Lvova, Užhorodu a Mukačeva.** A pokud i odtamtud bude ukrajinský režim pokračovat v ostřelování ruských pozic, Ukrajina bude nakonec Ruskou armádou obsazena úplně celá a Ukrajina zanikne.

Sergej Lavrov, ministr zahraničí

Tento scénář je zatím jen velmi málo pravděpodobný, protože ve skutečnosti mnohem dříve dojde v Kyjevě k puči a Zelenského svrhnuou jeho vlastní generálové a důstojníci SBU a armády. Je to jenom otázka času. Kolomojský má na západě Ukrajiny své podniky, obchody, továrny a **pokud by hrozila ruslandizace západu Ukrajiny, sám by se postaral o odstranění Zelenského, vlastní figurky, kterou přitom sám dostal k moci svými penězi.** V takové chvíli by byla snaha Rusy zastavit jednáním o míru, aby neměli důvod pokračovat na západ Ukrajiny příliš hluboko. Pojdme si tedy ocitovat, co zaznělo v rozhovoru Sergeje Lavrova s Margaritou Simonjan. Tučným písmem jsou zvýrazněny dotazy šéfredaktorky.

Rozhovor Sergeje Lavrova o Ukrajině s šéfredaktorkou televize RT

Úvod rozhovoru: V rusko-ukrajinském dialogu o řešení konfliktu došlo k přestávce a Moskva v něm kvůli krokům Kyjeva již nevidí smysl. Ruský ministr zahraničí Sergej Lavrov v rozhovoru pro RIA Novosti a RT hovořil o možném nátlaku některých západních kruhů na generálního tajemníka OSN v souvislosti s jednáním o "obilí", o tom, jak a proč se změnila geografie ruského působení, podělil se o svůj názor na omezené politické elity na Západě a varoval, že USA a Británie chtějí tlačit Rusko proti Evropě. Vystoupila Margarita Simonjanová, šéfredaktorka RT a mediální skupiny Rossiya Segodnja.

- Simonjanová: Začnu tím, na co se vás ptají naši předplatitelé, diváci a čtenáři. Protože jsme rozhovor ohlásili a zeptali se: co chcete, na co byste se zeptali ruského ministra zahraničí, kdybyste byli na mém místě? Následující otázka zvítězila s velkým náskokem. Zformuluji ji. Ne doslovně, ale tak, jak ji poslali předplatitelé: S Ukrajinou bud' vyjednáváme, nebo nevyjednáváme. Jednou říkáme, že nelze jednat, a potom říkáme, že by bylo dobré začít. Myslím tím "my" v různých podobách. Od poslanců po úředníky. Naši diváci, předplatitelé a já se ptáme, zda to má vůbec nějaký smysl. Nebo je to jen taková diplomatická kulisa?

- Lavrov: V současné situaci to nedává žádný smysl. Prezident se včera v Teheránu tohoto tématu dotkl na závěr svých rozhovorů s vedoucími představiteli Íránu a Turecka, když na konci dne, pozdě večer, uspořádal tiskovou konferenci. A znovu připomněl, že jakmile ukrajinské vedení požádalo o zahájení jednání na samém počátku speciální vojenské operace, neodmítli jsme, přistoupili jsme k tomuto procesu poctivě. A první kola, která proběhla v Bělorusku, ukázala, že ukrajinská strana nemá chuť o čemkoli vážně jednat. Proto jsme jim předali naše hodnocení situace a řekli: *“Pokud chcete vážně pracovat, dejte nám něco na papíře, abychom pochopili, o jakých konkrétních dohodách chcete mluvit.”*

Dali nám dokument, který jsme mimochodem podpořili. Prezident nám to včera znovu připomněl. Byli jsme připraveni uzavřít dohodu na základě jejich zásad. Předali jsme jim dokument, který byl opět napsán na základě jejich logiky. A pak 15. dubna měli takový dokument a od té doby jsme od nich nic neslyšeli. Slyšíme však něco jiného. Slyšet je pouze to, co říká jak Scholz, tak Boris Johnson, který o tom teď zřejmě nemluví, tak Ursula von der Leyenová a mnozí další, včetně Borrelli, šéfdiplomata (Evropské unie. – pozn. red.), že Ukrajina musí zvítězit na bojišti. Ukrajina by nyní neměla vyjednávat, protože má na frontě slabou pozici. A Ukrajina by měla nejprve tuto situaci napravit, začít porážet ruské ozbrojené síly, doněckou a luhanskou domobranu, a teprve potom začít mluvit z pozice síly. Věřím, že to všechno... tady se říká, že je to ve prospěch chudých lidí – je to ve prospěch chudých lidí. Pokud je posloucháte...

- Ve prospěch chudých, protože Ukrajina neuspěje? Nebo proto, že tato tvrzení nedávají smysl?

- Víte, jednak proto, že to nebude fungovat, jednak proto, že prostě nikdy nebudou schopni formulovat některé věci hodné seriózní pozornosti seriózních lidí. To jsme si již uvědomili. A to, že jim doslova brání v jakýchkoli konstruktivních krocích, to, že je doslova nejen pumpují zbraněmi, ale nutí je tyto zbraně používat, čím dál riskantněji, to, že tam sedí zahraniční instruktoři a specialisté, kteří obsluhují všechny tyto systémy, HIMARS a podobně, to už není téměř žádné tajemství.

Naši američtí kolegové, britští kolegové, obecně Anglosasové, s aktivní podporou Němců, Poláků a pobaltských zemí, chtějí velmi usilovně udělat z této války skutečnou válku a zatlačit Rusko do války proti evropským zemím. Američané z toho mají prospěch, Angličané z toho mají prospěch. Protože sedí tam za úžinami, za oceány. Jsou daleko. Ekonomika trpí, ale zejména ta evropská. Existují statistiky, podle nichž Evropská unie utrpí 40 procent škod způsobených sankcemi na nás, Američané utrpí méně než jedno procento, pokud vezmeme v úvahu negativní dopad, kumulativní dopad sankcí. Takže tady nepochybuji o tom, že Ukrajincům nebude umožněno s námi vyjednávat, dokud se Američané nerozhodnou, že už toho nadělali dost, že tu vytvořili dost chaosu a že teď můžou jít pryč. Takříkajíc Ukrajinu nechají na pokoji a uvidí, jak se Ukrajincům bude dařit.

- Myslíte si, že je možný tento jejich plán, velká válka, jak jste právě řekl, střet mezi Ruskem a evropskými zeměmi? Protože to by v podstatě znamenalo jadernou válku. Je to možné?

- Američané na to vůbec nemyslí. V podstatě víte, že u nich administrativě jsou nyní lidé, kteří jsou docela ambiciózní a chtějí dosáhnout nových výšin ve své kariéře. Nevím, jak se budou snažit těchto cílů dosáhnout v rámci této administrativy. Ale chovají se, řekl bych, dost nezodpovědně. A vytvářejí plány a plány, které jsou spojeny s vážnými riziky. Mluvíme o tom veřejně. Samozřejmě jsme jim o tom mohli říct, ale oni s námi nechtějí mluvit a my za nimi samozřejmě nepoběžíme. Probíhal dialog, který obecně nebyl neúžitečný, už jen proto, že jsme si vzájemně hleděli do očí a vyložili své přístupy. Přerušili dialog po zahájení speciální vojenské operace. Ale to, že hrají velmi nebezpečnou hru, si myslím, že si ještě sami neuvědomili. V Evropě to však mnozí lidé začínají chápat.

- A z našeho pohledu? Nepřemýšlejí o tom, Bůh s nimi. Myslíte si, že je to možné - střet Ruska a Evropy, jaderná válka?

- Iniciovali jsme více než jedno prohlášení, prohlášení Ruska a Spojených států a vedoucích představitelů pěti stálých členů Rady bezpečnosti OSN, že v jaderné válce nemůže být vítěz, že ji nelze rozpoutat. To je naše stanovisko. A my si na tomto postoji budeme pevně stát. Zároveň máme svou doktrínu, která jasně vysvětluje, v jakých případech budeme nuceni použít jaderné zbraně. A naši partneři, kolegové, soupeři, jak se teď ve vztahu k nám nazývají, nevím, nepřátelé, protivníci, je to pro ně dobré...

- ...říkají.

- Toho jsou si dobře vědomi.

- Zelenského samozřejmě považujeme za legitimního představitele Ukrajiny. Vždycky jsem se tě chtěla zeptat: proč vlastně? Protože my jsme tolikrát říkali, a právem, že všechno, co se teď na Ukrajině děje, je výsledkem převratu, násilné změny moci, což se za Zelenského nestalo, i když před Zelenským, no, Zelenský se také stal prezidentem v důsledku všech těchto událostí. Proč jsme to vůbec všichni uznali?

- Když nedávno Macron, veden úvahami o etice, když vyvěsil, vysypal, vystavil na veřejnost nahrávku telefonického rozhovoru, myslím, že v únoru, začátkem února, s Putinem, zazněla tam velmi jasná Putinova věta. Když ho Macron přesvědčuje, aby se příliš nepletl do plnění Minských dohod, a říká, že co Doněck, co Luhansk, ty jsou nelegitimní, tady musíme pracovat v kontextu těch interpretací, které navrhuje, aby se Rusko a Ukrajina dohodly, tak tady je Zelenský, a ten chce... A Putin mu řekl, že ten váš Zelenský je výplod puče.

- Přesně tak.

- A tento režim nikam nezmizel. Pokud si vzpomínáte, jak se věci vyvíjely po státním převratu. Především Německu, Francii a Polsku spiklenci jednoduše plivli do tváře. Protože tyto evropské země, zastoupené svými ministry, se Janukovyčovi zaručily za dohodu. Ráno byla tato dohoda pošlapána. Nevydali ani hlásku. A obecně se smířili s tím, co se stalo. A když jsem se Němců a Francouzů před pár lety nebo tak nějak ptal, jak vy vnímáte ten státní převrat, co to bylo z vašeho pohledu, jestli jste nepožadovali, aby se pučisté vrátili k plnění dohod, tak se ostýchali a rozklepali a říkali: *No, víte, to je daň za demokratický proces!*

Nedělám si legraci. Tohle mi řekli. Je to úžasně jednoduché. Jsou to dospělí lidé, kteří jsou ministry zahraničí. Ale nicméně poté, co došlo k převratu, poté, co Krym, východ Ukrajiny odmítl uznat výsledky převratu, na Krymu to skončilo referendem o připojení a sjednocení s Ruskem, na Donbase to skončilo odmítnutím komunikace s centrálními orgány, centrální orgány začaly, nové, nelegitimní orgány, začaly válku, a pak Porošenko začal kandidovat na prezidenta, koncem května byly volby. A Francie, Německo, Holandsko, Merkelová a další evropské lídři právě prosili Putina, aby předem neříkal, že výsledky těchto voleb neuzná.

A Porošenko... Putin tehdy odpověděl: víte, protože Porošenko jde do voleb s hesly o míru, že zastaví válku, že obnoví práva všech Ukrajinců, včetně práv těch, kteří žijí na Donbasu, tak jsme neměli námitky proti legitimitě tohoto procesu obecně. Jak se však brzy ukázalo, Porošenko okamžitě zapomněl na všechny své předvolební sliby, oklamal své voliče a lhal jim i svým západním sponzorům. Rozpoutal další kolo války, které se s velkými obtížemi podařilo zastavit v únoru 2015. A pak byly podepsány Minské dohody, o nichž Porošenko nedávno prohlásil, že je nehodlá plnit. On řekl: "Jen jsem podepsal, protože jsme potřebovali posílit, a to jak ekonomicky, tak zejména vojensky,

abychom pak mohli získat zpět naše země, včetně Krymu.” Proto podepsal Minské dohody. A samozřejmě...

- Copak jsme si to neuvědomili, když podepsal smlouvu?

- Pokud to vnímáte tak, jak to vnímám já, tak jsem doufal, že mi zbylo trochu svědomí. To však znamená jediné: že nyní přiznal svůj skutečný postoj k minským dohodám, své skutečné záměry. Že nehodlá provést dokument, který schválila Rada bezpečnosti OSN. A tím znovu, nyní již veřejně, potvrdil, že byl nelegitimním prezidentem, který se neopíral o mezinárodní právní základy. A Zelenský, který se dostal k moci, se opět dostal k moci pod heslem míru. Že přinese mír, mír zpět na Ukrajinu. A že všichni občané Ukrajiny, pokud chtějí mluvit rusky, ať mluví rusky, nikdo by je neměl obtěžovat, nikdo by je neměl diskriminovat. Podívejte se, co teď říká. Jestliže ve *Sluhovi lidu* hrál takového demokrata, chlapíka v košili, učitele, který povstal z lidu a porazil celou oligarchii, vylívl ji, zúčtoval s Mezinárodním měnovým fondem, občané se stali svobodnými a rozehnal zkorumpovaný parlament a vládu. A hlavně neustále zdůrazňoval – existuje videozáznam, to se nedá utajit – jak hájí práva ruského jazyka a ruské kultury. A nyní...

- Je to herec, Sergeji, herec.

- Ano, herec se podle Stanislavského systému velmi rychle přezouvá. Ale to, co Zelenský řekl v jednom rozhovoru, někdy na podzim, když řekl... Zeptali se ho: *Co si myslíte o lidech, kteří žijí v Donbasu?* Řekl: *“Víte, jsou lidé a jsou jednotlivci.”* Přesně to řekl, pan Zelensky. Řekl také, že pokud se někdo cítí být Rusem, ať v zájmu budoucnosti svých dětí a vnuků odjede do Ruska. Přesně to řekl Dmitrij Jaroš první den po státním převratu v únoru 2014. *“Rus nikdy nebude myslet ukrajinsky, Rus nebude mluvit ukrajinsky, nebude ctít naše hrdiny, Rusové musí z Krymu pryč!”* Zde. Takže oni mají, no, řekl bych, že takový národní kód už vytvořený, ta elita, která se dostala k moci v důsledku převratu, genetický kód. Jaceňuk stál mezi Jarošem, Porošenkem a Zelenským, který lidi v Donbasu přímo nazval *“nelidmi”*. Proto.

- Porošenko, vzpomeňte si, řekl: Naše děti budou chodit do školy a vaše děti budou sedět ve sklepech!

- Ano, budou sedět ve sklepech.

- Říkával to svým lidem, lidem, které považuje za své.

- Ano. A nyní říkají, že osvobodíme naše země.

- Již bez lidí.

- No, nevím, jak s těmi lidmi budou mluvit. Tito lidé se vzbouří.

- A jací lidé? Chystají se je zabít svými HIMARSy. Právě jste to řekl... řekl jste: Doufal jsem, že přece jen mají svědomí. Protože, Sergeji, lidi nemůžete soudit podle sebe. Pokud máte svědomí, nemusí ho mít všichni naši takzvaní partneři. S vaší kolegyní Marií Zacharovovou jsme před vaším příchodem diskutovali o těch, které jste právě nazval *“zdánlivě seriózními lidmi”*. A samozřejmě jsme se jim smáli, protože se jim nedá nesmát.

Toto je nejnovější prohlášení Bidenovy nové mluvčí, která nahradila naši dlouholetou oblíbenkyni. O té nové si pamatujeme jen to, že je lesbička. Protože to je vlastně první věc, kterou po nástupu do funkce uvedla, a jediné, co nám o sobě řekla. To je zřejmě vše, co se o ní dá vědět, a vše, co se o ní dá vědět. A tak nyní prohlásila: A prezident Biden dva dny myslel na americký lid. Můj názor je následující. Především západní vůdci, všichni padli,

tedy ne všichni, ale mnozí, přímo před našima očima: jedna-dvě-tři-čtyři. Mnozí z nich vykazují známky, jak to jen říct... vy můžete být výstižnější, ale já ne, jsem žena, především...

- Jen jsem si říkal, že Vám to naopak většinou jde.

- Ne, jste v tom lepší. My dva se tu budeme hádat. Vykazují známky omezené přiměřenosti, tak tomu říkám, a někdy i omezené přičetnosti. Brzy se změní. Máme nějaký důvod se domnívat, že ti, kteří je vystřídají, mohou vykazovat známky trochu méně omezené přiměřenosti?

- Můžete to říct i jinak. Dalo by se říci, že současná politická třída, která vyrostla na Západě, je nyní třídou přiměřené omezenosti.

- Ano.

- Z jejich pohledu jsou adekvátní. Jsou však velmi omezené z hlediska politických zkušeností, z hlediska rozhledu, velmi omezené (kádrové) elity.

- Samozřejmě. A proč tomu tak je?

- Nevím. Nevím, proč tomu tak je. Ale hodně lidí tomu věnuje pozornost.

- Není možné si toho nevšimnout.

- Mnoho lidí tomu věnuje pozornost. Nedávno to řekl i Henry Kissinger. Vyzvedl Schroedera, Chiraka. A tak, ne nijak tvrdě, ale dal jasně najevo, že ten kontrast je do očí bijící. Víte, existuje takový průměrný přístup k politickým procesům. Je třeba volit lidi, kteří jsou srozumitelní a kteří se trefí do nějaké velmi jednoduché, banální věci. Vymysleli si zelenou pasáž, že se všechno brzy udusí, všichni zemrou, zmizí delfíni, ryby a tak dále a tak dále. Lidé budou na poušti sami. Zde mají zelený přechod. Prezident Putin o tom velmi podrobně hovořil, jak to všechno v jejich politice dopadlo a jak to samozřejmě skončilo obrovským neúspěchem. Protože nic nebylo vypočítáno. Přece jen o přiměřenosti. Nevím, s čím to souvisí. Absence vynikajících vůdců však pravděpodobně někomu vyhovuje.

- Pro koho?

- Byrokraté, kteří nyní tvoří...

- Rothschildové, Rockefellerové... ti už jsou mrtví.

- Evropská komise - tvoří ji 60 000 zákulisních lidí. To je hodně. Staly se věcí samou o sobě. Ne nadarmo se Polsko, Maďarsko a některé další země ptají: proč jim nasloucháme, a to i v oblastech, kde jsme jim nedali své kompetence? To je skutečně pravda.

- Takže to je takový americký Deep State i v Evropě, že ano, ten, o kterém teď mluvíme?

- Ukázalo se, že ano. Jenže to není tak docela "ponor", je to elita, Evropská komise. Takže tady se samozřejmě, jak se říká, kyvadlo houpe ze strany na stranu. A kyvadlo se nyní vychyluje ze strany, která byla spojena s rychlou integrací, nyní se vychyluje na druhou stranu, kdy požadavky kladené z Bruselu, a jak jsem řekl, ne vždy založené na nějakých legislativních dohodách, začínají dráždit a začínají bránit zemím, aby budovaly svůj vnitřní národní život v souladu se svými tradicemi, v souladu se svým náboženstvím. Takto nyní obtěžují Maďary propagací netradičních hodnot (LGBTQI

apod.) Maďaři si to nepřejí. Ani my, ani mnozí jiní. Evropská komise jim začíná dávat návrhy a požaduje, aby změnili svůj postoj, jinak prý nedostanou finance, na které mají nárok v případě... no, co tam bylo dohodnuto. A myslím, že to je pro Evropskou unii velmi smutné. A snaží se neustále...

- Ale šťastné pro nás?

- Nemyslím si, že je to pro nás šťastné. Myslím, že musíme zaujmout lhostejný postoj. Nemůžeme se radovat z toho, že lidé v Evropě budou mrznout, že se jim bude špatně žít.

- Ne, nejde o mrznutí. Ale možná je to vnucování, o kterém mluvíte, přestane je to bavit a možná konečně budou mít tyto země vlastenecké politiky, kteří budou myslet na své lidi a nebudou se chtít hádat s Ruskem. Protože pro žádný národ není dobré se s Ruskem hádat.

- To je pravda, to je pravda. A v tomto smyslu souhlasím. Pravděpodobně je to velmi správný proces, proces zotavení, kdy se lidé zbavují iluzí, že za ně všechno rozhodne Brusel, že každý den bude stejný. Levná energie, levné potraviny a všechno je v pořádku. Pravděpodobně by se tak mělo stát obecně pro Evropu samotnou, v zájmu Evropy samotné, národů, které ji obývají. Ale jak se to stane, to nevím. Pokud jde o nás, nebudeme se radovat. Nebudeme se ani příliš obávat. Myslím, že bychom měli zaujmout odtažitý postoj. Chcete žít v takových podmínkách? Chcete se zbavit těchto vazeb, těch přirozených, výnosných, které se vytvářely dlouhá desetiletí v energetice, logistice a dopravních komunikacích?

Prosím, je to vaše volba, my... nemůžete někoho nutit, aby to udělal. Ale až tento proces dokončíte, pokud ho vůbec dokážete dokončit, nebude možné to udělat se ziskem, bude to velmi drahé pro budoucí vývoj evropské ekonomiky, prosím, nechtějte po nás, abychom se znovu vraceli k nějakým dohodám. Protože jste se ukázali jako nespolehliví. A my nemůžeme dělat dlouhodobé strategické investice do rozvoje naší země a do rozvoje jejích zahraničních vztahů, nemůžeme je plánovat, nemůžeme je dělat na základě takových partnerů. Budeme mít další partnery. Tito partneři jsou již jasní, vždy jsme je měli na východě, na jihu, na různých kontinentech. Jednoduše, nyní, když podíl Západu na našich zahraničních ekonomických vazbách prudce klesl, podíl našich ostatních partnerů se odpovídajícím způsobem zvýší.

Ale pokud jde o tyto trendy v Evropě, vidíte, že jde také o naprostou nezodpovědnost, pokud jde o vysvětlování příčin současné krize lidem v jejich vlastních zemích. Scholz říká: Nemám nejmenší pochybnosti o tom, že Rusko chce omezit dodávky plynu přes Nord Stream z politických, nikoli technických důvodů. Nepochybuje o tom. Jako by fakta, o nichž jsme opakovaně hovořili a o nichž hovořil i pan prezident, neukazovala, jak Evropa systematicky a důsledně snižuje kapacitu Nord Stream 1. Jak pozastavil Nord Stream 2. Jak byla zpětně, retrospektivně, uvalena omezení na využívání Nord Streamu, když investice již byly provedeny a pravidla kapitálových investic nelze v této fázi měnit. Evropská komise na tom nicméně trvala, a tak se tak stalo. Místo toho, aby potrubí naplnili na 100 %, omezili jeho objem na polovinu. A mnoho dalších věcí. Ano, mimochodem, o tom, kdo za co může. Jak víte, jsme nyní obviňováni, a že používáme hlad jako zbraň. Myslím, že to už řekla Ursula von der Leyenová.

- Hlad a zima.

- A zima, ano.

- Vzpomínáte si, že s námi byl "generál Frost"? Nyní máme "General Wheat" a "General Heating".

- Ano, paní Yellen, která je ministryní financí USA, nedávno pronesla vznešené prohlášení, že

Spojené státy nedovolí Rusku, Číně ani nikomu jinému měnit mezinárodní ekonomická pravidla, která údajně schválil celý svět.

- Obecně se dostávají do takového patosu.

- Dále řekla: "Nedovolíme Rusku, aby používalo procesy hospodářské integrace jako zbraň. To už podle mého názoru předčí spoustu jiných perel, které slyšíme. Zní to jako utrpení. Protože lidé už neumějí vysvětlit své neúspěchy.

- Ano, to je pravda. A zde jste zmínil zelený přechod. A zmínil jste se o tom, jak se některé východoevropské země, které stejně jako my neznají tuto agendu, LGBT agendu a podobně, snaží prosadit. Chci vám položit otázku, která je na jednu stranu taková filozofická. Na druhou stranu si ji lidé pokládají v kuchyni, ale vám, kteří jste zkušený a pozorujete mnohé procesy už desítky let, je možná jasnější než nám. A ještě více pro obyčejné lidi, kteří o něm diskutují ve svých kuchyních. Celá tato agenda, jak jste řekl, přišla s přechodem na zelenou, LGBT, Me Too, BLM. Na jedné z hlavních anglických tanečních škol došlo ke zrušení baletů. V některých jiných školách zakazují menšinám matematiku, protože ji nezvládnou. Zákaz nazývat mateřské mléko mateřským mlékem, matky jako matky. Lidé sedí a přemýšlejí: k čemu to je, co je to za nápad, kdo to řídí, kdo z toho má prospěch? Každý hledá, co to je, kdo z toho má prospěch. Nemohou ji najít. Co myslíte, co za tím je?

- Pokud si vezmeme analýzu, kterou máme k dispozici, nemůžeme se vžít do jejich kůže a pochopit, proč to všechno potřebují. A je nepochopitelné, proč když má člověk nějaké sklony, proč ho nenechat s těmito sklony a nenechat se jimi unášet. Proč z toho všeho dělat jen transparent pro nějaké hnutí.

- Samozřejmě.

- Je nemožné to pochopit.

- Proč by prezidentova nově jmenovaná tisková mluvčí přišla na pódium a řekla: *Jsem lesbička a jsem černoška. Tečka. ???*

- Jediné vysvětlení, na které jsem nepřišel, právě jsem je také četl... Také by mě zajímalo, jak se vyvíjí západní politické myšlení, kam se vyvíjí. A někteří filozofové, kteří jsou tak pokrokoví v odmítání imperialismu, kolonialismu, říkají, že "*zlatá miliarda*" - nebo kolik jich je v čele této "*zlaté miliardy*" - ve skutečnosti řeší politické problémy - chtějí snížit světovou populaci, protože jídla není nikdy dost pro všechny. Jak řekl Žvaněcký. A tentýž Michail Žvaněcký ve stejné mizanscéně řekl: *Mělo by nás být méně!* Ale to bylo v Sovětském svazu, když jsme měli nedostatek potravin a zboží. O tom si dělal legraci. Ale jedno z vysvětlení, které jsem četl v některých západních zdrojích, je přesně takové.

- Není to příliš logické, Sergeji Viktoroviči?

- Je to samozřejmě strašidelné. Ale já jen říkám, že nejsem...

- Není to příliš logické, protože "*zlatá miliarda*" takto snižuje "*zlatou miliardu*". Naopak Afrika, Nigérie, která se s námi nyní velmi chce přátelit, se rozmnožuje. Na jednu ženu připadá sedm mužů...

- Ne, ne, ne. Tyto zvyky tam vysílají neustále.

- Než se tam dostanou, oni sami - podívejte se na celou hollywoodskou elitu - každé druhé dítě už je transgender nebo něco podobného, nebinární. Takže nebudou mít vnoučata.

Určitě si začali sami se sebou.

- Možná je to také součást plánu. Sdílet méně. Nevím. Hned jsem řekl, že to nedokážu srozumitelně a rozumně vysvětlit. Ale zde je jedna z verzí, konspiračních teorií, kterou jsem vám předložil.

- Ano. před speciální operací bylo obvyklé si myslet, a je obvyklé si myslet i teď, že to bez nás nezvládnou. A to je v mnoha ohledech pravda, můžeme to vidět nyní. K částečnému zrušení sankcí. Tady je balíček, který byl přijat tento týden, a já jsem nepochopila, zda se jedná o balíček nových sankcí, nebo o balíček zrušení starých sankcí. Těžko to lze charakterizovat jinak. Ale co když ano? Jak vidíte vyhlídky, mohou se skutečně zcela vzdát našich energetických zdrojů? Z dlouhodobého hlediska ne tuto zimu, ale tu příští, a ty další - úplně. A nikdy nespustit Nord Stream 2. Přestat využívat zdroje Nord Stream 1. Existuje vůbec taková možnost, jak ji hodnotíte?

- Co se týká dalšího oznámeného balíčku sankcí, co to je: sankce nebo dokonce výjimka ze sankcí? Obojí! Protože už vyčerpali všechny možné oblasti, kde nám chtěli způsobit škody. A nyní jsou nuceni přemýšlet o tom, co udělali a jak je to ovlivňuje. Teprve nyní začínají přemýšlet. Proto provedli úpravy, které jim, jak jsem pochopil, umožňují prodávat ruské potraviny na export. Celé měsíce nám tvrdili, že za potravinovou krizi si můžeme sami a že potraviny nepodléhají sankcím stejně jako hnojiva. Takže, Rusko, obchoduj, nikdo ti nebrání. Už několik měsíců vysvětlujeme, že ano, samotné potraviny, hnojiva nepodléhají sankcím, ale náklad, pojištění, návštěvy našich lodí, které toto zboží převážejí do zahraničních přístavů, návštěvy zahraničních lodí v našich přístavech, aby si vyzvedly náklad, to vše bylo okamžitě zahrnuto do prvního, myslím, nebo druhého balíčku.

- Údržba procesu.

- Ano. Takže když nám lžou do očí a říkají, že to všechno není pravda a všechno závisí na nás, není to fér. A bohužel se snažili a stále snaží zatáhnout do svých her generálního tajemníka OSN. Který, když se obával potravinové krize, přijel do Ruska a setkal se s Putinem. Navrhl balíček: existuje ruské obilí, které je třeba osvobodit od umělých nelegitimních omezení, o nichž jsem se zmínil, a existuje ukrajinské obilí, které je třeba "odminovat". A navrhl ji v podobě balíčku. *Dovolte mi, Guterresi, abych přiměl Evropu a Spojené státy, aby odstranily všechny překážky na cestě k vývozu vašeho obilí, a vy spolupracujte s námi, s Turky, s Ukrajinci, abyste odminovali černomořské přístavy a obilí odtud mohlo odplout.* Řekli jsme: *V zásadě mohou Ukrajinci odminovat černomořské přístavy bez nás. Ale jestli to chcete, tak do toho.* A tento balíček propagoval, dělal mu reklamu. Minulý týden se naši kolegové vydali do Istanbulu, aby se na tomto programu dohodli.

Dohodli se na základních principech, podle kterých se bude ukrajinské obilí vyvážet. A když naše delegace připomněla: *"Pojďme prostě nastínit druhou část balíčku"*, Ukrajinci to kategoricky odmítli. A delegace OSN jen ostýchavě mlčela. Proto jsme včera vyslali generálnímu tajemníkovi signál: *Jak to, že je to vaše iniciativa? Vyřešme nyní ukrajinský problém a poté ruský.* Víte, je to tak nespravedlivé, je to tak... No, není to vhodné pro lidi, kteří se zabývají velkou politikou, ale je to fakt. To znamená jediné: jsem přesvědčen, že generální tajemník je pod obrovským tlakem, hlavně ze strany Američanů, z Británie, kteří se usadili v sekretariátu kolem něj jako náměstci a aktivně, aktivně využívají tuto privatizovanou strukturu v OSN ve svém zájmu. Je to nešťastné.

- A jak lze tento tlak technicky uplatnit? Vysvětlit obyčejným lidem. Takže když to neuděláte, co uděláme? Zavřít vás do vězení? Co udělat?

- Ne, ne. Myslím, že je toho hodně. Nemyslím si, že by se zde již uplatňovaly nějaké osobní metody vydírání. Protože když se na Valném shromáždění hlasuje, **velvyslanci jsou osloveni a je jim řečeno: bude se hlasovat, předložili jsme rezoluci proti Rusku, nezapomeňte, že máte účet**

u Chase Manhattan Bank a dceru na Stanfordu. Takhle to víceméně chodí.

- Aha, to je zhruba totéž.

- Tady se ovšem tak bezostyšně nechovají. Ale zaměstnanci sekretariátu OSN jsou v naprosté většině ze Západu. Počet pracovníků sekretariátu, které delegujete, totiž jednoduše závisí na vašem příspěvku. A je to pochopitelné. Zde ovšem ve velkém počtu případů nepostupují zcela neutrálně, jak to vyžaduje Charta OSN a předpisy sekretariátu OSN. Takový je život. Jsme tady – jen to konstatuji, tak to bylo vždycky. A otázka se týkala...

- Jak to prosazují?

- Jak tlačí? Ne, první otázka, na kterou jsem odpovídal, začínala jídlem, byla tam druhá část.

- Jo, a co Nord Stream a tak, co když se všeho vzdají? Energií, všeho. Teoreticky?

- Ano. Myslím, že jsou nyní rozpolceni mezi tím, že za prvé nechtějí ukázat, že se nějakým způsobem mýlili. A to je to, co nyní vládnoucí strany udělají, ať už hákem nebo lstí. Nemají jiné východisko. Ale opozice... Podívejte se, v Rakousku už se začali ozývat rakouští Svobodní, kteří sice nejsou v Bruselu příliš oblíbení, ale existují, je to legální, legitimní strana. V jiných zemích opozice povstane a řekne: proč to všechno děláme? Proč se na to nemůžeme nějak podívat a dohodnout se? V zásadě vyvstává mnoho otázek. V rozvojových zemích nepanuje takové přesvědčení, že Rusko překročilo nějakou červenou linii. Pamatují si, co Američané udělali v Iráku, co udělali v Afghánistánu, co udělali v Libyi, v Sýrii, v Jugoslávii v roce 1999. Žádná varování, žádná upozornění, že jsou poškozovány americké zájmy – pojďme něco dělat...

- Žádných osm let vyjednávání...

- Ano. Deset tisíc kilometrů od pobřeží Spojených států bombardovaly všechny tyto země, srovnaly města se zemí. Žádná Evropa se neodvážila ani pípnout, že je to všechno špatně, že je to všechno špatně.

- Bez ochrany amerického obyvatelstva žijícího na těchto územích v masovém měřítku.

- Ano, ano. Ale v našem případě jde opět především o zcela zásadně odlišnou situaci. Protože se jedná o skutečnou hrozbu. Ne imaginární, abyste mohli roztahovat svá imperialistická chapadla přes oceán, ale hrozbu na našich hranicích. A jak správně říkáte, už mnoho let upozorňujeme, že nesmíme z Ukrajiny udělat protiruskou zemi a zavést tam NATO, které by přímo vojensky ohrozilo naši bezpečnost. Všichni tomu velmi dobře rozumí. Proto se vraťme do Evropy... Nemyslím si, že je v jejich zájmu přerušit s námi veškeré styky a přejít na zkapalněný zemní plyn, který se jim Američané snaží prodat.

- Aby jim ho prodali.

- Ano, aby s nimi vyjebali. Hledal jsem víceméně slušné slovo, ale "*strčte si to do...*" stačí. To by byla jejich volba. A seriózní vědci již píší, že veškerý hospodářský život Německa, veškerá jeho hospodářská prosperita v posledních desetiletích byla vázána především na ruskou energii za velmi přijatelné, přijatelné a předvídatelné ceny. Pokud to všechno přejde na LNG... LNG, ano, je flexibilnější, protože potrubí, kudy vede, je tam, kde se na konci musí koupit plyn. A LNG – ten lze přesměrovat. Je to však také nevýhoda. Protože když v Asii vzrostla poptávka, Američané tam nasměrovali svůj LNG. Protože je tam dražší. To vše může znamenat nejen vyšší ceny, ale v určitém okamžiku i nedostatek nabídky v EU.

Ale pokud to udělají, nebudeme mít žádné problémy. Prezident řekl – už s ohledem na to, co dělají se Severním proudem 2: jsme vždy připraveni ho spustit, je natlakovaný, ale v současné situaci je 50 procent objemu, který byl určen pro tento plynovod, vyhrazeno pro naši domácí spotřebu. Jak pro vytápění, tak pro chemický průmysl a další průmyslové účely. O tom, že se přeorientujeme bez větších ztrát, nepochybuji. Máme kupce, máme poptávku. Koneckonců máme i domácí potřeby. A zplyňování a rozvoj chemického průmyslu. To je úkol na dlouhou dobu...

- A tisíce vesnic (v Rusku) jsou bez plynu.

- To je to, co říkám, zplyňování, ano. Proto to bude jejich volba. Chci ještě jednou říci, že bychom neměli a díky Bohu se nikdo nepokouší vypracovávat žádné plány, které by vycházely z možnosti, pravděpodobnosti nebo dokonce vhodnosti návratu k situaci před šesti měsíci. Až bude možné všechny tyto řetězce obnovit. Ne, myslím, že by se tyto řetězce měly zastavit a měly by se vytvořit nové, které budou spolehlivější. To je to, co nyní děláme. To zahrnuje severojižní koridor od Petrohradu k Indickému oceánu, od Indie po Vladivostok. Existuje celá řada projektů, které jsou nyní ve vysokém stupni realizace. Pokud a když Evropa v určitém okamžiku najednou řekne: *“Lidi, víte, my jsme se mýlili, my máme přece jen zájem, obnovme naše vztahy v některých ekonomických a obchodních oblastech...”,* myslím, že pak musíme... ne je odstrčit, ale musíme zjistit, jak je to pro nás výhodné. A pak bychom měli reagovat.

- Jistě, jednou je podvedli, podvedou i podruhé, řečeno ruský.

- Ano, je to tak.

- Mluvil jste o diverzifikaci oblastí naší spolupráce. Všichni už dlouho mluvíme o Východě - Čína, Indie... Nyní letíte do Afriky, na jih. Co tam budete dělat - pokud možno stručně, ale obsáhle. Co od toho očekáváte a co bychom měli očekávat od vaší návštěvy.

- Jak víte, s Afrikou máme dobré vztahy již dlouho, od dob Sovětského svazu. Sovětský svaz byl průkopníkem, vůdcem hnutí, které skončilo dekolonizací. Pomáhali jsme také v národně osvobozenéckém boji. Pak jsme pomohli vzniknout nezávislým státům a nastartovat jejich ekonomiku. Bylo vybudováno mnoho stovek podniků, které tvoří páteř hospodářství mnoha afrických zemí. V OSN jsme samozřejmě předběhli hnutí, které se snažilo učinit z dekolonizace nedílnou součást mezinárodního práva a mezinárodního života. Pak nastalo období, kdy Sovětský svaz zanikl a vznikla Ruská federace. Problémy byly akutní nikoli v Africe, ale mnohem blíže, především v Ruské federaci. Již mnoho let však obnovujeme svou pozici. Afričané jim to oplácejí. Mají zájem, abychom k nim přišli. Nikdy jsme je nic nenaučili. Vždy jsme jim pomáhali řešit problémy a umožnili jim žít v jejich zemi tak, jak chtějí.

- Jen si myslí, že jsme je to naučili, ale v dobrém slova smyslu. Na našich univerzitách...

- Ne, ne, říkám, že jsme jim pomohli vyřešit problémy, které si sami stanovili. O to jde. Nikdy jsme jim neřekli: *nekararadi se s Amerikou, nekararadi se s někým jiným!*

- Žádné přednášky se nekonaly.

- Ano, žádné přednášky. Na rozdíl od Američanů, kteří při cestách po Africe vždy říkají: *nekomunikujte ani s Čínany, ani s Rusy...*, se při obchodování i s vámi vždy řídí vlastním zájmem. Ano, i my se každoročně vzájemně navštěvujeme. Přibližně jednou za rok, jednou za dva roky, navštěvuje ministr zahraničí africké země. Snažíme se to dělat tak, abychom během dvou až tří let pokryli co nejvíce zemí. Letos to bude Egypt, Etiopie, Uganda a Konžská republika. Ve všech těchto zemích máme dobrou tradici a dobré ekonomické zázemí. Egypt je naším prvním obchodním a

hospodářským partnerem v Africe a náš obchodní obrat činí již pět miliard dolarů. Staví se zde první jaderná elektrárna.

Přímo na břehu Suezského průplavu se tam dokončuje ruská průmyslová zóna. A tato zóna je ještě slibnější v souvislosti s rozhodnutím Africké unie z minulého roku – vytvořit africkou kontinentální zónu volného obchodu. Rozhodnutí tedy bylo přijato. Nějakou dobu potrvá, než se dohodneme na konkrétních kritériích, konkrétních tarifech, které budou tvořit obsah této zóny. Pro Rusko jako rostoucího partnera Afriky to však bude velmi výhodné a prospěšné z hlediska budování našeho obchodu a investic. Naše investice a obchod jsou však ve srovnání se Spojenými státy, Čínou a Evropskou unií velmi skromné. A v tomto smyslu musíme nyní s našimi kolegy velmi dobře pracovat na přípravě druhého rusko-afrického summitu. První se konal v roce 2019 v Soči. Druhý plánujeme na příští rok.

- Například v Oděse.

- Ne, pravděpodobně ne v Oděse. Oznámíme to později. Souběžně se summitem se však uskuteční i hospodářské fórum, kulaté stoly o obchodu, energetice, kybernetických problémech, zemědělství, vesmíru a jaderné energii. Musíme samozřejmě zvýšit naše objemy. V Africe žije miliarda lidí. Dále je to Čína, je to Indie, je to nejmocnější část moderního světa. A to je pravděpodobně nejslibnější trh. Prozíravé společnosti a prozíravé státy tedy samozřejmě vytvářejí dlouhodobou strategii pro Afriku, která vychází z toho, že se jedná o kontinent budoucnosti. A máme, znovu opakuji, vynikající politický základ pro naše vztahy. A na základě toho, že zde studovaly a stále studují tisíce Afričanů, kteří zastávají funkce ve svých vládách, velmi dobře chápeme, že je třeba tento kapitál – lidský a politický – převést do ekonomické podoby.

- A jaké vztahy máme se svými “bývalými”? Chápu, že bývalí jsou zřídka přátelé, ale přesto mohou být čas od času přáteli. Máme mezi našimi bývalými přáteli opravdové přátele, včetně Běloruska? Co se skutečně děje s Kazachstánem? Odtud vidíme různé signály. A nemáte pocit, že si za některé věci, na které se musím ptát, můžeme tak trochu sami? Že jsme je nějak nechali zchátrat a dali je Evropě, Americe, dokonce i Turecku a některým dalším zemím? Co si myslíte?

- No, bylo období, kdy Sovětský svaz přestal existovat a kdy existovaly Bělověžské dohody. Samozřejmě, že ty země, které nebyly pozvány do Bělověžské pouště, byly poškozeny, o tom není pochyb. A já jim rozumím. Poté se pokusili situaci napravit, takříkajíc zahladit trapasy, a zorganizovali zvláštní setkání v Alma-Atě před koncem roku 1991. Ale to otravování stále přetrvávalo. A hlavně to byla událost. A po této události následovaly procesy. A v prvních letech po získání nezávislosti a suverenity naše vedení v podstatě nevěnovalo velkou pozornost tomu, aby nedošlo k ochlazení vztahů s našimi sousedy, nejbližšími spojenci a spolubojovníky. Žijeme spolu tisíce let, stovky let. Proto si to stále pamatují. Protože jsem byl náměstkem ministra zahraničí v roce 1992 až do roku 1994, kdy jsem odešel pracovat do New Yorku. A zapojil jsem se do mezinárodních organizací. Pan Kozyrev mě však požádal, abych někdy pracoval v SNS. Musel jsem na tom krátce pracovat. Situace však nebyla příliš optimistická. Protože se zdálo... no, samozřejmě, že o otázkách, jak budovat politiku v tomto prostoru, nerozhodovalo ministerstvo zahraničí, ale prezidentská kancelář. A všem se tehdy zdálo, že se nikam nedostanou.

Žili jsme spolu celou dobu, mluvili stejným jazykem a chodili na stejné univerzity. A náš vkus byl stejný jako jejich. Takže – no, žijeme a žijeme. A ano, a ekonomika je samozřejmě po celá ta dlouhá desetiletí a staletí provázána způsobem, který nelze rozdělit. Západ však nečinně přihlížel, to je pravda. A nejen na Západě. Když se podíváte na Střední Asii, kolik formátů “Střední Asie plus partner” existuje. Jsou to plus Spojené státy, plus Evropská unie, plus Japonsko, plus Čína, plus Turecko, plus Indie. A také Rusko. Protože přestože máme SNS, máme Euroasijské společenství,

máme ŠOS, CSTO, neexistovala taková struktura, kde by bylo všech pět střeadoasijských zemí a Rusko pohromadě. Nyní taková struktura existuje. A to nejen prostřednictvím našich zahraničněpolitických agentur, ale také prostřednictvím našich hospodářských struktur.

Jedná se o velmi důležitý proces. Hospodaření s vodou, energie, to vše bylo společné. Nyní se naši západní partneři, jak je někdy nazýváme – Evropská unie a Spojené státy – snaží proniknout právě do těchto sfér. Navrhují své programy, které již budou upravovat procesy, které obecně dozrávají v oblasti využívání vody, v oblasti energetiky, pro ně, pro externí hráče. A ty vycházejí ze sovětského dědictví. Zde se zdá, že to Bůh zakázal. Ve skutečnosti ji nabízíme našim partnerům. S tím souhlasí. Ale tento přirozený proces se Západ snaží všemi možnými způsoby narušit a proniknout do našich záležitostí zvenčí s našimi bývalými, jak říkáte. Andrej Andrejevič Vozněsenskijs kdysi řekl: *“Nevracejte se ke svým bývalým milencům”*. Tím začíná báseň. Ale končí to tím, že stejně nemáte kam jít.

- Věra Polozková, moderní současná básnířka, má tento verš: *“Přáteli se se všemi svými bývalými, jako by ji nikdy nezahladili.”* Soudě podle toho, co jste řekl, co jsme řekli my všichni a co řeklo ministerstvo zahraničí, jste o ní - o operaci - nevěděli před zahájením ERS. Přinejmenším jste o tom nevěděli dlouho předtím, než to začalo. Možná to není pravda. Takový byl dojem. Mohu se vás zeptat: jak jste se o tom dozvěděl, jaké jste měl pocity? Moc dobře si vzpomínám na pocity, které jsem měl doma s Tigranem, když jsme se to v noci dozvěděli. Zajímalo by mě, jak jste se cítil. A co si myslíte o lidech, kterým se dnes říká *“vystrašení vlastenci”*, kteří odešli, protože se báli, styděli se atd.

- No, když jsem se o tom dozvěděl, není to moje tajemství, takže...

- Takže to není státní tajemství.

- Není to státní tajemství, ale není to ani moje tajemství. Proto se s vaším dovolením nebudu tohoto tématu dotýkat. Co se týče pocitů a vjemů, které jsem měl, když už to bylo oznámeno... Nevyhnutelnost. Nevyhnutelnost. Ani radost, ani... No, je těžké se radovat, když se blíží boj. Když jdou občané vaší země bránit spravedlnost a riskují své životy. Ale nevyhnutelnost a... dokonce i jistý pocit úlevy. Protože jsme dlouhá léta nedokázali odpovědět na otázku těchto lidí, a nejen těch z Donbasu, ale i mnoha našich občanů: jak dlouho ještě?

- Stoprocentně.

- ...Jak dlouho si můžeme dovolit tento výsměch zdravému rozumu, lidem a rezoluci Rady bezpečnosti? Přes všechno, co s tím souviselo a co bylo, jak se říká, přímo sabotováno.

- A co si myslíte o těch, kteří se stydí za to, že jsou Rusové?

- Víte, že právě teď probíhá velká diskuse o zahraničních agentech, o tom, jak správné bylo vypracovat nový zákon, který je podle některých lidí příliš rozsáhlý. A kladou si otázku: je to správné, je to špatné? Sleduji diskusní pořady, včetně těch, kterých se účastníte, kde se objevuje argument, který je mi myslím srozumitelný každému: odešli, co s nimi máme dělat? Pokud se vrátí, jak by se s nimi mělo zacházet, měli by být vpuštěni? Nemám svůj vlastní pohled na věc. Každý je pánem svého osudu, o tom není pochyb. Ale každý by měl mít svědomí. A právě s tímto svědomím musí tento člověk žít. Tohle si myslím já. Ale co opravdu nemohu přijmout, jsou publikace: při své práci musím číst některé zdroje, které byly prohlášeny za zahraniční agenty v Rusku, a s jakým potěšením popisují z jejich pohledu nepřekonatelné problémy, kterým čelí Ruská federace. S jakým potěšením...

- Škodolibost.

- Ano, předpovídají kolaps. Někdo tam napsal, že Rusko prostě nyní stojí před smrtí, pokud jde o špičkové technologie. Protože nemá mozek, nemá organizační struktury. Takhle psát o vlastní zemi...

- O naší vlasti...

- Cvičí i někteří další. Mimochodem, když Roskosmos reagoval na sankce, řekl Američanům: *Dobře, hoši, jestli s námi nechcete jít, nedáme vám motory, nedáme je Britům*, tak na Roskosmos uvalí sankce, nemůžete mít kontakty s Roskosmosem. Tento web zahraničního agenta opět tvrdí, že Roskosmos porušil všechny myslitelné povinnosti, nyní je nepoctivým partnerem a nikdo s ním nebude udržovat kontakty. Tady se říká *"dvojí metr"*, ale tady jsou, ani nemusíte hledat tak složité struktury. Proto vycházím z toho, že tito lidé potřebují být sami se sebou a pochopit. A jak s nimi zacházet, je jiná věc. Jejich bývalí známí, zda s nimi budou komunikovat. Do jaké míry s nimi stát obnoví vztahy. To je další otázka. Ale hlavní je nechat je o samotě s jejich vlastním svědomím.

- Vaše víra, Sergeji Viktoroviči, že každý má svědomí, vás zklamala už u Porošenka a Minských dohod. Možná byste v to měli přestat věřit? Bohužel ne každý má svědomí. Protože mám svědomí a bylo mi řečeno, že vás nemám zdržovat déle než do této chvíle, položím vám s vaším svolením poslední otázku. Samozřejmě nás to všechny zajímá a každý člověk v zemi je zvědavý, kdy to skončí. A všichni si přejeme, aby tato zvláštní vojenská operace skončila co nejdříve. Aby přestali umírat lidé - naši bojovníci, kteří tam umírají, civilisté, na které denně střílí jejich bývalá Ukrajina, která je stále považuje za své vlastní. Kdy to skončí, nevíme, a já se vás na to ptát nebudu, protože mi zřejmě nedokážete odpovědět. Ale kde by to podle vás mělo skončit? A to teď nemluvíme o tom, že nám Vladimír Vladimirovič původně oznámil cíle, a tedy i budoucí výsledek této operace - demilitarizaci, denacifikaci. To je pochopitelné. Ale kde by to podle vás bylo rozumné, správné a dobré z geografického hlediska?

- Nejprve k předpovědím, načasování...

- Jo.

- Vzpomínám si na jednu velmi zábavnou skutečnost. Tuhle ministr zahraničních věcí Ukrajiny Kuleba prohlásil, že Zelenskij stanovil termín vstupu do Evropské unie. Ale já vám tuto lhůtu nedám, řekl pan Kuleba, protože mnoho lidí v EU by se mohlo vyděsit a mohlo by zbrzdit naše připojení.

- Viděla jsem to, je to velmi vtipné.

- Takže máme termíny... Co se týče speciální vojenské operace a zeměpisných souřadnic, prezident řekl velmi jasně, jak jste ho citoval: denacifikace, demilitarizace. V tom smyslu, že z území Ukrajiny nehrozí žádné hrozby pro naši bezpečnost, vojenské hrozby. A tento úkol stále trvá. Když... Víte, když se konalo setkání vyjednávačů v Istanbulu, byla tam jedna geografie. A naše ochota přijmout ukrajinský návrh vycházela z této geografie, z geografie konce března 2022.

- To jest DLR a LLR.

- Víceméně ano. Nyní je geografie jiná. Nejde jen o DLR a LLR, ale také o Chersonskou oblast, Záporožskou oblast a některá další území. A tento proces pokračuje. A pokračuje důsledně a vytrvale. Protože Západ v takovém, řekl bych, impotentním hněvu, nebo v touze maximálně zhoršit situaci pumpuje Ukrajinu dalšími a dalšími zbraněmi dlouhého doletu, těmi HIMARSy, jako je Reznikov nebo někdo se tam už chlubí, že už dostali 300kilometrovou municí, no, to znamená, že geografické úkoly budou posunuty ještě dál od současné linie. Protože nemůžeme připustit, aby se v části Ukrajiny, kterou bude ovládat Zelenský nebo kdokoli, kdo ho nahradí, nacházely zbraně, které

budou představovat přímou hrozbu pro naše území. A území těch republik, které vyhlásily nezávislost, a těch, které chtějí samostatně rozhodovat o své budoucnosti.

- Ale jak je to technicky možné, Sergeji? Zde je naše území. Tady je území těch republik, které se k nám připojí, to je jasné, už se k nám v podstatě připojily - Cherson, Záporožská oblast. Jste diplomat, vy to takhle nemůžete říct. Já jsem novinářka, nazývám věci pravými jmény. Dále je zde území kontrolované Zelenským. Jsou ve vzájemném kontaktu. To znamená, že buď musí existovat nárazníková zóna těchto 300 kilometrů, nebo obecně musíme jít až do Lvova.

- Tento problém má řešení, které naše armáda zná.

- Ale je to tajemství. Je nějaká šance, že odejdeme z Ukrajiny bez dokončení úkolů denacifikace a demilitarizace celé Ukrajiny? Co si myslíte? Naši předplatitelé a diváci se toho velmi bojí a velmi vás žádají o odpověď.

- Nevidím důvod zpochybňovat to, co prezident oznámil 24. února a co zopakoval před několika dny: Všechny cíle zůstávají stejné a budou splněny!

Konceptuální koncert ruského ministra zahraničí v rozhovoru s šéfkou RT

Jak tedy vidíte, ruský ministr zahraničí si otevřeně povídal s šéfkou zpravodajství naprosto otevřeně, došlo i na Evropskou komisi a úlohu R&R (Rothschild a Rockefeller), takže sami vidíte, že takovýto rozhovor s ministrem zahraničí jiné země by nikdy v podobném formátu a obsahu nezazněl. **V Rusku mohou tyto věci zaznít zcela otevřeně, dokonce i vulgárnější a tvrdší výrazy na adresu Američanů a jejich chování v Evropě.**

Ruská armáda tak má změněné geografické cíle a globalisté spustili proces na snížení populace na planetě, a to i indukci neplodnosti, propagací neplodného sexuálního života, nereproduktivních vztahů, což je přesně to, co propaguje Hollywood, Netflix a celá západní umělecká fronta. Zazněla i informace, že dnešní elity v Hollywoodu prakticky už ani nemají děti, které by byly normální, všechny děti jsou vychovávány k infertilitě a ke vztahům bez reprodukce.

Margarita Simonjanová v rozhovoru se Sergejem Lavrovem

Je to útěk za zmenšením tzv. zlaté miliardy na menší číslo, na polovinu? Tedy na 500 milionů lidí, o kterých se psalo na Georgijských poradních kamenech, než byly minulý týden vyhozeny do povětří? Ano, je to velmi pravděpodobné. **Za Evropskou komisí stojí až 60 000 lidí, což jsou globální elitáři z řad bankéřů, podnikatelů, investorů, herců, umělců, právníků, politiků, novinářů, lékařů, soudců, prostě všech, kteří představují tzv. Evropskou elitu vyvolených.**

Je nevídané, jak široký záběr měl tento rozhovor a v jak otevřeném formátu probíhal. Závěrem dokonce zaznělo, že Chersonská a Záporožská oblast na Ukrajině už jsou součástí Ruska. Takto otevřené zpravodajství je ukázkou toho, jak diametrálně se liší ministr zahraničí Ruska od všech ostatních ministrů zamini v západních zemích. Rozhovor je opravdu konceptuální náloží a tlustým spisem, který je potřeba nastudovat.

-VK-

Šéfredaktor AE News

[ZDROJ](#)